

PODEJMOWAĆ SIĘ (25) *vb impf*

podejmować się (25), [**podimować się**, **podymować się**].

się (17), się (8).

Obu o oraz a jasne; -e- (10), -é- SarnStat (2).

inf podejmować się (4). ◇ *praes 1 sg* podejmuję się (4). ◇ *3 sg* podejmuje się (3). ◇ *3 pl* podejmują się (4). ◇ *praet 1 sg m -m* się podejmowałem (1). ◇ *3 pl m pers* podejmowali się (1). ◇ *imp 2 sg* podejmuj się (2). ◇ *3 sg* niechaj się podejmuje (1). ◇ *con 3 sg m* podejmowałby się, by się podejmował (4). ◇ *part praet act* podejmując się (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w. s.v. podjąć.

1. *Brać coś na siebie, zobowiązywać się; przystępować do jakiegoś działania; conniti, implicare sese, in manum sumere, niti, operam dicere Mącz; condicere operam, deoscere partes, ire in opus, polliceri operam, recipere (causam a. onus), subire, sumere negotium a. partes, supponere collum oneri, suscipere negotium a. opus a. partes, sustinere causam a. curam Cn (24) :*

podejmować się czego (14): Mowił tako sobie dumając. Aboćiem ia był ośzalał/ Zem się tego podeymował *BierEz L2v*; [*mnodzy*] gdzie pożytek czują, Wszytkiego się podejmują *BielRozm 19*; że wczony flugá który z náuki doczyta fie/ co yeft przyftoynego/ á co nye yeft/ nye podeymowałby fie nigdy they lzkarádey posługi *GliczKsiąż I2v*; Conductor, Nayemnik który fie czego podeimuye zá pieniądze. *Mącz 96b, 234d, 248a, 305c, 432b [2 r.], 446d*; Nie podeymuy się tu dzieła mistrzu nie wczony/ Ktorybyś w rzemieśle swoim nie był doświadczony. *KlonŻal D3; LatHar 511*; [Nie podeymuy się brzemienia ciężkiego nad twą moc *BibRadz Eccli 13/2 (Linde s.v. podjąć)*]. *Cf podejmować się czego dla kogo.*

podejmować się czego dla kogo (2): Hanc operam tibi dico, Podeymuyę fie tego dla ciebie albo poddąę fie ná to tobie. *Mącz 85b; ReszHoz 130.*

cum inf (6): BierRozm 21; obác/ iż ácz Paweł y Bárnábalf [...] kápłany byli [...] yednák nye podeymowali fie lámi fwą wola kázác *KromRozm III 16; Mącz 206a; RejPos 248v; SarnStat 472, 1176*; [Thakiefz y czÿ ktorzy szię podÿmuyą modlicz za kogo, fą lychwarze A yeſly pienÿdze bierzą, fą mathacze *ArgWykład 41/65*].

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: tego (1); zawsze zaimek względny] (4): Przetobych koźdemu rádźil/ By fwey náuki pilen był: A tego się nie podeymował/ Czemuby ſproftác nieumiał. *BierEz L2v, L2v*; Tantum quantum quisque potest nitatur, Ták fie wiele wſzeláki niechay podeymuye czemu zdołác á ſproftác może. *Mącz 248a; ReszPrz 64.*

W charakterystycznych połączeniach: podejmować się dzieła, posługi, spraw (3), wiele (2), wszystkiego; podejmować się kazać, nico wyprawić, płacić, potwierdzić przysięę (2), rządzić; podejmować się za pieniądze.

2. *Wspierać się wzajemnie, pomagać sobie (1) :* Proffę was ya wyęzyeń w Pánye/ ábyfćye przyftoynye chodźili wezwányu [*lege: w wezwaniu*]/ ktorymefćye wezwáni [...] ſpołnye fye podeymuyąc [*cum patientia supportantes invicem Vulg Eph 4/2*] w miłóci *KromRozm I B4v.*

3. [*Upominać się, żądać zwrotu [czego]: aby wiedziely [sieroty po zmarłym ojcu], ku czemu szie maia pythacz, gdy szie swego máia podymmowiac ProtokWóźnik 1560 nr 111.*]

Synonimy: 1. brać, poczynąć; 2. wspierać się; 3. domagać się, prosić, upominać się, żądać.

Formacje współrdzenne cf JAĆ SIĘ.

Cf PODEJMOWANIE SIĘ

JB, MM